

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΑΛΕΞΗΣ ΠΑΠΑΧΕΛΑΣ

Το χρέος και η ξερή «Ιθάκη»

Κάθε πρωθυπουργός στην εποχή των μνημονίων χρειάζεται ένα μεγάλο στόχο ή μια χίμαιρα, εξαρτάται πώς το βλέπει κανείς, για να συνεχίσει να... πηγαίνει στο γραφείο του. Ο κ. Τσίπρας, εξ όσων διαβάζουμε, θεωρεί τη ρύθμιση του χρέους τη δική του «Ιθάκη». Πιστεύει, δηλαδή, ότι πετυχαίνοντας τη ρύθμιση του χρέους, θα μπορέσει να επιβιώσει πολιτικά και να ισχυρισθεί ότι άφησε κάτι από πίσω του.

Ενα ερώτημα είναι πώς θα φτάσουμε από εδώ που είμαστε σήμερα στην τελική διαπραγμάτευση για το χρέος. Αλλά ας πούμε ότι φτάνουμε, με κάποιο μαγικό τρόπο, σε εκείνο το σημείο. Ο κ. Τσίπρας θα βρεθεί αντιμέτωπος με δύο μεγά-

λα προβλήματα. Το χρέος αναδείχθηκε στο Ιερό Δισκοπότηρο της πολιτικής αναμέτρησης τα τελευταία χρόνια. Ο κ. Τσίπρας και οι λοιποί αντιμνημονιακοί ηγέτες έπεισαν μια σημαντική μερίδα του ελληνικού λαού ότι με σκληρή διαπραγμάτευση θα μπορούσαν να πετύχουν ένα μεγάλο, καθαρό «κούρεμα». Αυτό δεν γίνεται. Εκτός εάν μεσολαβήσουν κοσμοϊστορικά γεγονότα. Καμία ευρωπαϊκή κυβέρνηση δεν θα δεχθεί μια τέτοια λύση. Συνεπώς, η επικοινωνιακή αξία της μείωσης του χρέους θα είναι κατώτερη των προσδοκιών που ο κ. Τσίπρας και άλλοι καλλιέργησαν.

Το δεύτερο, και ίσως μεγαλύτερο πρόβλημα, είναι ότι η ρύθμιση του χρέους με

διάφορες μεθοδεύσεις θα συνοδεύεται από αυστηρούς όρους. Η απόφαση έχει ληφθεί στα ισχυρά ευρωπαϊκά κέντρα: ρύθμιση χρέους, μέσω επιμήκυνσης, χαμηλότερων επιτοκίων κ.λπ., χωρίς σκληρούς όρους και επιτήρηση, δεν έχει νόημα. Το λένε καθαρά οι άνθρωποι που χειρίζονται την υπόθεση: η αξιοπιστία της χώρας είναι εξαιρετικά μειωμένη και αν αφεθεί στην τύχη της, θα ξαναχρεοκοπήσει. Δεν είμαι καθόλου βέβαιος ότι η σημερινή ελληνική κυβέρνηση θα αντέξει να επωμισθεί ένα νέο, ουσιαστικά, μνημόνιο, με όρους και επιτήρηση, για να πετύχει μία ρύθμιση του χρέους. Η υπόθεση μου θυμίζει λίγο αυτό που είχε πει ένας βουλευτής της Ν.Δ., ο οποί-

ος φημίζεται για το χιούμορ του στις πρωινές τηλεοπτικές εμφανίσεις του, σε έναν πρώην πρωθυπουργό. «Ξέρεις, μου φαίνεται ότι την πατήσαμε», του είπε. «Νομίζαμε ότι η «Ιθάκη» μας είναι η εξουσία. Ομως τώρα που φτάσαμε στην «Ιθάκη», βλέπω ότι το σκυλί πέθανε, η γυναίκα τα έχει φτιάξει από καιρό με άλλον, τα δέντρα ξεράθηκαν...».

Πέρα από το μαύρο χιούμορ, πάντως, δεν βρίσκω καθόλου αστείο το σενάριο που διαγράφεται μπροστά μας. Γιατί σκάψαμε τόσο πολύ τον λάκκο μας και την αξιοπιστία μας, που δώσαμε το δικαίωμα σε κάποιους να κάνουν το όποιο happy end αυτής της ιστορίας όσο πιο ακατόρθωτο γίνεται.

ΑΥΓΗ ΤΟΥ ΘΑΝΑΣΗ ΚΑΡΤΕΡΟΥ

Σιδηρούς Κυριάκος

Μια σιδηρά χειρ λείπει αυτή τη στιγμή από την Ελλάδα, αν πιστέψουμε όσα είπε ο Μπτισοτάκης, μιλώντας χθες στους βουλευτές του. Ο Τσίπρας έχει χάσει τον έλεγχο και η χώρα χρειάζεται ηγεσία, απεφάνθη. Και για να καταλάβουμε όλοι πώς ακριβώς εννοεί την ηγεσία (του), πρότεινε ρηξικέλευθα πράγματα για το προσφυγικό. Πρώτον, να φτιάξουμε στρατόπεδα συγκέντρωσης και να στείλουμε έτσι μήνυμα αποτροπής σε όσους μελαψούς σκέφτονται να έρθουν στην Ελλάδα. Και, δεύτερον, να εμπλέξουμε «πιο ενεργά» τον στρατό στην αποτροπή. Πώς, με ποιους τρόπους να τον εμπλέξουμε, δεν το διευκρίνισε, αλλά μπορεί να το φανταστεί ο καθένας.

Στην ίδια ομιλία, συντάχθηκε με τους πιο ακραίους της πιο ακραίας ευρωπαϊκής Δεξιάς, χαρακτηρίζοντας την Ελλάδα -τη χώρα του!- ξέφραγο αμπέλι. Έδωσε όπλα σε όσους κουνούν το δάχτυλο στην Ελλάδα -στη χώρα του!- καταγγέλλοντας την κυβέρνηση ότι εξίσωσε τους πρόσφυγες με τους μετανάστες και τους άφησε να συνεχίσουν το ταξίδι τους στην Ευρώπη. Κάθισε την Ελλάδα -τη χώρα του!- στο ίδιο σκαμνί που την καθίζουν όσοι υψώνουν φράχτες, υπονομεύουν τη Σένγκεν, διαλύουν την Ευρώπη. Έδωσε χείρα βοηθείας -σιδηρά, ξύ-

λινη, θα σας γελάσω- σε όσους προσπαθούν να μετατρέψουν την Ελλάδα -τη χώρα του!- σε πάρκινγκ προσφύγων.

Ο Θεός κι η ψυχή του το ξέρουν, αν αυτά τα σκοτεινά τα είπε επειδή βασιλεύει μέσα του το σκότος, επειδή σκότος σκέφτεται και σχεδιάζει, ή επειδή θέλει να κλείσει το μάτι στις σκοτεινές ταξιαρχίες της Ακροδεξιάς και της ξενοφοβίας. Τα είπε πάντως. Και καλά θα κάνουν να ανατριχιάσουν εγκαίρως όσοι βαυκαλίζονται με αυταπάτες περί κεντρώου και μεταρρυθμιστή. Γιατί αν κέντρο είναι η εμπλοκή των ενόπλων δυνάμεων -με εφ' όπλου λόγην;- στην «αποτροπή» των προσφύγων και μεταρρύθμιση τα συρματοπλέγματα και οι σκοπιές για τις κυνηγημένες από τον πόλεμο και τη φτώχεια ψυχές, τότε χωράει και ο Μιχαολιάκος με τη συμμορία του εκεί.

Όχι, δεν πάει καλά ο αρχηγός της ΝΔ. Το χούι του να εμφανιστεί -σε ποιον άραγε;- ως Σιδηρούς Κυριάκος, χρησιμοποιώντας εμπρηστική και διχαστική γλώσσα, τίποτε καλό δεν προοιωνίζεται για το κόμμα του, αλλά και για τη χώρα. Διότι δεν υπάρχει πιο επικίνδυνος πολιτικός από κείνον που παριστάνει κάτι που δεν είναι και δεν μπορεί να γίνει...

ΕΘΝΟΣ

Κρίσιμη περίοδος

Ο Μάρτιος αναδεικνύεται, εκ των πραγμάτων, στον πιο κρίσιμο μήνα για την πορεία της χώρας, με φόντο την προσφυγική τραγωδία. Υπερεπείγει η ολοκλήρωση της αξιολόγησης του προγράμματος από τους θεσμούς, ώστε να ανοίξει, επιτέλους, ο δρόμος προς την οικονομική κανονικότητα.

Πρόκειται για το πιο ουσιαστικό βήμα, μετά τη συμφωνία του καλοκαιριού, που μένει ακόμη μετέωρο. Οχι λόγω κάποιων ανυπερβλήτων δυσκολιών και αντιθέσεων μεταξύ Αθήνας, Κομισιόν και Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας. Αλλά εξαιτίας εμμονών και αδιάλλακτων θέσεων των γραφειοκρατών του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου. Οι τελευταίοι, εκτός των άλλων,

μοιάζουν να ζουν στον δικό τους κόσμο. Δέσμιοι μαθηματικών μοντέλων, τα οποία επανειλημμένα έχουν οδηγήσει σε ναυάγιο. Μετά το αδιέξοδο στο τελευταίο EuroWorking Group, συνέρχονται σήμερα μαζί με εκπροσώπους των θεσμών στις Βρυξέλλες, προκειμένου να γεφυρωθούν οι διαφορές μεταξύ του κουαρτέτου (κυρίως δημοσιονομικό κενό αλλά και Φορολογικό-Ασφαλιστικό).

Μένει να δούμε τις επόμενες ώρες αν θα επαληθευτεί το αισιόδοξο σενάριο. Είτε αν θα προκληθεί νέο κύμα σύγχυσης και αβεβαιότητας. Με ευθύνη και των θεσμών, που καλούνται να προχωρήσουν από τους επαίνους για την εφαρμογή της συμφωνίας σε αποφασιστική στάση

απέναντι στο ΔΝΤ.

Χθες ο υπουργός Οικονομίας επανέλαβε ό,τι είχε επισημάνει πριν από μερικές ημέρες ο συνάδελφός του επί των Οικονομικών για το κλείσιμο της πρώτης αξιολόγησης: «Αν πάμε Μάιο-Ιούνιο, καήκαμε».

Δεν θα «καεί» μόνον ο κυβερνητικός «οδικός χάρτης» εξόδου από την κρίση. Η χώρα θα πιάσει φωτιά, καθώς μέχρι τον Ιούνιο οφείλει να εκπληρώσει δανειακές υποχρεώσεις πάνω από 5 δισ. ευρώ. Η καθυστέρηση στη χρηματοδότηση, την οποία συνεπάγεται η μη αξιολόγηση, θα ανοίξει ξανά τον ασκό του Αιόλου. Σε συνθήκες τρισεχίρτερες από εκείνες τις εφιαλτικές του πρόσφατου παρελθόντος...

Τάσος Παππάς

Η ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΩΝ ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ

Αναποδογυρίζοντας την πραγματικότητα

Απ' όλες τις πλευρές προκύπτει ότι η ομάδα των εκβιαστών ήταν ένα δεξιό-ακροδεξιό συστημάκι που έδρασε ασύδοτα την περίοδο της δεξιάς διακυβέρνησης. Και την εποχή του Κώστα Καραμανλή και την εποχή της συγκυβέρνησης Ν.Δ.-ΠΑΣΟΚ οι κατηγορούμενοι είχαν καταλάβει περίοπτες θέσεις παχυλής αργομισθίας στον κρατικό μηχανισμό και στον ευρύτερο δημόσιο τομέα. Από τα πόστα αυτά έδεναν και έλυναν, εκβιάζοντας, απειλώντας και προσφέροντας υπηρεσίες στους ανθρώπους που τους διόρισαν. Η σχέση ήταν αμοιβαίως επωφελής αν κρίνουμε από τη μακροήμευση της. Προφανώς, για τα κόμματα της αντιπολίτευσης, κυρίως όμως για τα μέσα ενημέρωσης που στήριξαν με φανατισμό Σαμαρά-Βενιζέλο (εκτός από ένα διάστημα μερικών ημερών που φλέρταραν αναιδώς και ξεδιάντροπα με τον ΣΥΡΙΖΑ) και σήμερα αποθεώνουν τον Κυριάκο Μπτισοτάκη, όλα αυτά είναι ασήμαντες λεπτομέρειες.

Αδιαφορούν επιδεικτικά για τα ντοκουμέντα και προσπαθούν με φανατισμό ιερομόναχου να ανακαλύψουν στοιχεία που θα εκθέτουν υπουργούς της σημερινής κυβέρνησης. Κι όταν η έρευνα δεν αποδίδει, δεν διστάζουν να προχωρήσουν σε χοντροκομμένες κατασκευές.

Διαψεύδονται, γιατί πάνω στη βιασύνη τους και στον πανικό τους μαζεύουν και υιοθετούν χωρίς στοιχειώδη διασταύρωση ό,τι κυκλοφορεί σε λαθρόβια μέσα, αλλά δεν απογοιτεύονται. Συνεχίζουν ακάθεκτα. Ξέρουν πολύ καλά-παλιές καραβάνες στην ίντριγκα και ατσίδες στη χειραγώγηση-ότι και τα πιο κραυγαλέα ψέματα σε συνεχείς και μεγάλες δόσεις, κάποιοι θα βρεθούν να τα πιστέψουν. Στόχος τους δεν είναι η ανακάλυψη της αλήθειας.

Στόχος τους είναι να γίνουν όλοι ύποπτοι ώστε οι πραγματικοί ένοχοι να κρυφτούν μέσα στο πλήθος των αμφιβολιών.